

for de penge, der kommer, når vi faktisk har den fælles ambition, at vi skal have et levende, vel-opbygget og konsolideret forskningsmiljø, der netop ikke fungerer med bevillinger fra år til år og pludselige stigninger, som man ikke kan planlægge efter.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg ved ikke, hvad det er for problemer, man forsøger at skabe. Vi kan have en fælles glæde over, at vi tilstræber, at vi opbygger et miljø på forskningsområdet, som er større end det, vi kender i dag, og hvor der anvendes flere ressourcer både privat og offentligt. Det burde være en fælles glæde.

Det er vel også sådan for den enkelte forsker, at det, der er afgørende, er, at når vedkommende så får sin bevilling, sin ramme, så forsker. Den forskning ligger inden for den ramme, og det ødelægger den jo ikke. Den enkelte forsker spekulerer ikke på, hvad andre forskere får. Der har man en ramme, en bevilling, man har fået, og så forsker man på livet løs. Sådan er miljøerne bygget op.

Det er politisk interessant, hvor meget det ender med i alt, når man lægger alle tallene sammen, men for den enkelte forsker er det afgørende, om man kan få sin bevilling; om der er sikkerhed for det.

Det, vi har sagt, er, at det niveau, man fordelel udfra, ikke bliver mindre, det kan kun blive større. Det burde alle glæde sig over.

Formanden:

Så er det fru Christine Antorini som medspørger.

Christine Antorini (S):

Jeg forstod, at finansministeren var enig i, at det ikke ville koste 16 mia. kr., men 14 mia. kr. at leve op til BNP-målet. Jeg vil godt tage udgangspunkt i det konservative skøn på 14 mia. kr.

Mit spørgsmål går på: Hvad er det så egentlig, regeringen har tænkt sig at finansiere uddannelserne med? For det, regeringen har afsat, er 10 mia. kr., som både skal finansiere løftet i forskningsmidlerne for at kunne leve op til BNP-målet på 1 pct. og uddannelse og udvikling i øvrigt. Så hvad ønsker regeringen, der skal afsættes til uddannelse og udvikling? Eller er det hele ligesom slået sammen, for så er det altså nogle helt andre og lavere beløb, vi taler om?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi taler ikke om nogen lavere beløb. Vi taler i henhold til regeringsgrundlaget om 10 mia. kr. anskueliggjort til og med 2010. Der er hverken noget større eller lavere beløb. Og vi har sagt, at indfasningen i virkeligheden fastlægges i de årlige finanslove, sådan vil det være.

Jeg vil lige sige, at jeg jo har svaret fru Lene Jensen, at niveauet er 16 mia. kr., og det er i givet fald efter det, der ligger i overslagsårene – for nærværende i 2008 – et yderligere niveauløft på lige godt 4 mia. kr. i faste priser, 2005-priser, op til 2010. Så der er hverken tale om flere eller færre midler. Der er tale om, at vi vil indfase, som vi har sagt, med de midler, vi har til rådighed, og nå målet omkring 1 pct. i 2010, og det skulle alle glæde sig over. Det er jo fantastisk flot, og det er et flot niveau. Vi vil ligge meget flot.

I dag ligger vi i den bedste tredjedel blandt alle lande i OECD, når vi taler om offentlig forskning, og det betyder sandsynligvis, at vi i 2010 ligger ikke bare i den bedste tredjedel, men måske helt oppe i toppen, ligesom vi i øvrigt gør i offentlig økonomi for nærværende.

Christine Antorini (S):

Det, koordineringsudvalget har sagt, er, at forskningsdelen samlet set vil løbe op i 16 mia. kr. Derfor bliver jeg nødt til at spørge en gang til: Når regeringen afsætter 10 mia. kr. i samme tidsrum, som koordineringsudvalget opererer med, men det også skal finansiere uddannelse, og uddannelse er altså en ganske, ganske stor post for universiteterne, så må det alt andet lige betyde, at regeringen ikke har afsat midler nok, på trods af at finansministeren lige har accepteret, at man ønsker at leve op til BNP-målet.

Så jeg vil gerne spørge, om det skal forstås sådan, at det, regeringen har afsat, rent skal gå til forskning, eller om man ønsker at afsætte yderligere midler, sådan at uddannelsesdelen også kan finansieres fremover?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg ikke håbe, at det der koordinationsudvalg for forskning skal bruge alle sine forskningspenge til at forske i, hvordan man lægger penge sammen. Det håber jeg ikke, for så er det næsten synd. Meningen var, at man skulle få noget ud af forskningen på anden vis end blot det at lægge penge sammen; man skal koncentrere sig om forskningen.

Det, der er tale om, er de 16 mia. kr. Det er niveauet i 2010, hvis man vil nå 1-pct.-målsætning